

Het leven op een drafje

De passie en hobby van Peggy en Anthony

Nog voor zonsopgang, wanneer anderen in dromenland vertoeven, is Peggy Tollet (dienst ROM) al aan het ronddraven tussen haar paarden. Op een steenworp van de kerktoren van Opvelp is er grote bedrijvigheid. Wanneer anderen 's avonds onderuitgezakt in de sofa chips verorberen, is Peggy nog steeds in de weer. Neerzitten? Die uren op kantoor zijn meer dan genoeg. Peggy en haar man Anthony verzorgen samen 'quarters', hoog presterende paarden uit Amerika. In de achtertuin traint het koppel de paarden in bijzondere dressuurdisciplines. Negen paarden krijgen er permanent onderdak. Westernhoeden of laarzen: je vindt ze in veelvoud. Maar Peggy is geen cowgirl, haar man ook geen cowboy, laat dat duidelijk zijn! Haar collega Emmy zocht haar thuis op...

Op je naamkaartje zie ik 'American Quarter Horse Association', vanwaar die naam?

De naam 'quarter horse' (kortweg quarter) komt van 'a quarter of a mile': een kwart mijl. Deze paarden zijn oorspronkelijk gefokt als renpaarden. Over een korte afstand (kwart mijl) zijn quarters de snelste paarden ter wereld. Door het ras jarenlang te kruisen met volbloedpaarden, kwamen ze tot de conclusie dat quarters niet alleen snel waren, maar ook erg slim, compact, wendbaar, atletisch en krachtig gebouwd. Zo gebruikten ze de paarden voor het dagelijks werk op de ranches in Amerika. Denk maar aan koeien drijven. Vanaf de jaren '70 werden op basis daarvan verschillende western-dressuurklassen ontwikkeld.

Wat versta je onder western-dressuurklassen?

Reining, *trail*, *western pleasure* en *cutting* zijn enkele dressuurdisciplines waarvoor we quarters trainen. *Reining* is de specialisatie van Anthony. Het is een dressuurdiscipline waarbij paarden bepaalde figuren maken afkomstig uit het dagelijks werk met vee, zoals snelle en trage cirkels in galop, vliegende galopwissels, 'sliding stops', 'spins' en 'rollbacks'. Een sliding stop is een manoeuvre waarbij het paard vanuit galop tot stilstand komt door in een bijna zittende houding op beide achterbenen vooruit te schuiven. Bij een spin draait het paard 360° ter plaatse om het binnenste achterbeen. Bij een rollback draait het paard 180° over de hakken. Bij *trail* leg je als ruiter met je paard een soort behen-

digheidsparcours af: een brug overstappen, een poort openen, ...

Bij *western pleasure* worden drie basisgangen beoordeeld: stap, draf en galop. Het tempo ligt eerder traag maar de snelheid moet constant zijn. Het paard moet een houding aannemen waarbij het met hoofd, rug en staart mooi op een horizontale lijn blijft.

Cutting is een discipline die nog echt met koeien werkt. Het paard moet één koe uit de kudde drijven en van de kudde gescheiden houden zonder hulp van de ruiter.

Heb je meer kracht nodig om quarters te berijden?

Nee, integendeel. De instructies die je geeft aan het paard zijn veel fijner dan bij jumping of zelfs klassieke dressuur. Je werkt veel met je eigen lichaamsgewicht, en de 'hulpen' die je geeft zijn zo fijn dat je ze nauwelijks ziet.

Duurt de opleiding van zo'n paard langer dan een gewoon paard?

Quarters kun je al opleiden vanaf hun twee jaar, een jaar eerder dan bijvoorbeeld het Belgische warmbloedpaard. Quarters bereiken immers sneller hun maturiteit dan het doorsnee paard. Ze zijn heel slim en leren snel. De basisopleiding van een tweejarige quarter duurt bij ons gemiddeld een drietal maanden. Als het paard drie wordt, begint de afwerking tot veilig wandel- of wedstrijdpaard.

Zijn er in België verenigingen voor quarters?

Er zijn meerdere verenigingen die vaak samenhangen met de verschillende disciplines: een reining-vereniging, een pleasure-vereniging, ... Daarnaast is er een algemene kweekvereniging (de Belgische tegenhanger of vertegenwoordiger van de Amerikaanse kweekvereniging) die het paardenras zelf promoot.

Werkt je man op professionele basis met paarden?

Ja, Anthony is al 22 jaar actief in de westernwereld. Hij was stichter en voorzitter van de eerste reining-vereniging in België, maar trad een paar jaar geleden af als voorzitter uit tijdgebrek.

Hij organiseerde jaren geleden ook de eerste wedstrijden in België. Nu traint hij paarden en neemt op internationaal niveau deel aan wedstrijden. Wedstrijden brengen weinig geld in het laatje, paarden trainen wat meer. Maar je moet er hard voor werken: in de zomer met twee personen makkelijk 30 à 60 minuten per paard. Met gemiddeld een tiental paarden loopt dat gauw op.

Kweken jullie zelf paarden?

Nee. Niet meer. Er lopen hier nog drie veulens rond die we zelf kweekten om te verkopen. Maar we raakten er veel te gehecht aan. Ook de oudste paarden blijven hier tot ze er het loodje bij neerleggen.

Ben je via Anthony in de paardensport terechtgekomen?

Nee, omgekeerd, via de sport heb ik mijn man ontmoet. Boeken en televisieprogramma's wekten mijn interesse voor de westernsport. Zelf kocht ik mijn eerste quarter 11 jaar geleden. We voerden het paard in vanuit de Verenigde Staten, in ons land werden toen geen quarters gekweekt. Er waren nog maar een honderdtal quarters in België.

Hoe verloopt de import vanuit Amerika?

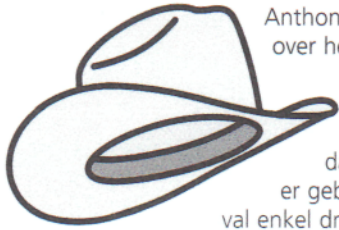
Speciaal uitgeruste vliegtuigen vervoeren maximaal drie paarden per keer. Zo heeft Anthony zelf al een viertal keer drie paarden laten overkomen, onder andere voor klanten.

Wat zijn de vervelendste werkjes?

Eigenlijk niets. We doen het werk met volle goesting, niet alleen het rijden zelf, maar ook de stallen uitmesten of de paarden borstelen. Alleen als het slechter weer is en de dagen kort zijn, is het soms minder aangenaam werken.

Wel eens een leuke uitschuiver gehad?

Vorig jaar hebben we een leuk voorval toevallig op video vastgelegd. Eén van de jonge paarden in training bokte en gooide Anthony van de rug, met uitrusting en al. Zadel en hoofdstel zaten goed vast, maar het paard wrong zich eruit zoals uit een te smalle pull-over.

Anthony schoof met het hele boeltje over het hoofd van het paard en belandde in een mum van tijd op de grond vlak voor het paard. Het ging zo snel dat we eerst niet beseften wat er gebeurde. Gelukkig leverde de val enkel drie weken spierpijn op.

De uitrusting lijkt dezelfde als die van cowboys, klopt dat?

Op wedstrijden is speciale kleding verplicht: de zogenaamde westernkleren. Maar je kunt dit niet zomaar gelijkschakelen met 'cowboy'. Er zijn duidelijk twee groepen bezig met quaters. De ene heet 'cowboy', de andere 'western'. Cowboys zijn plezierruiters die met hun paarden in het bos wandelen en dingen doen die horen bij het cowboyleven. Dat zijn ook de mensen die warmlopen voor 'barrel racing' en 'line dancing'.

Bij 'Western' draait het meer om de quaters zelf, deze paarden presteren op hoog niveau. Het zijn professionele ruiters zoals jumpingruiters of Engelse dressuurruiters. Het is niet omdat je cowboyhoed, laarzen en jeans draagt, dat je ook een cowboy bent. Reining is een

olympische discipline. Wie daar professioneel mee bezig is, kun je zeker geen cowboy noemen.

Gaan jullie vaak naar de Verenigde Staten, terug naar de roots van de quarter?

Vroeger gingen we meer dan eens per jaar. We gaan om bij te leren van andere trainers. Daarnaast bezoeken we ook de vrienden die we er over de jaren gemaakt hebben. We nemen niet deel aan wedstrijden in Amerika, omdat je dan op andermans paard aangewezen bent. Een vaste stop om de twee jaar is 'the Futurity' in Oklahoma City, een grote wedstrijd voor de allerbste onder de jonge paarden (3 jaar). Er worden veel paarden verkocht, ook aan Europeanen. Paarden die op die dagen goed presteren, worden soms voor miljoenen verkocht. Maar wij gaan voor de sfeer, de vrienden of gewoon om te kijken.

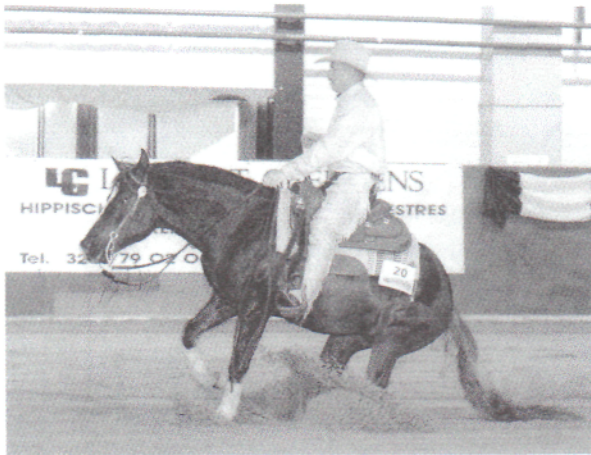
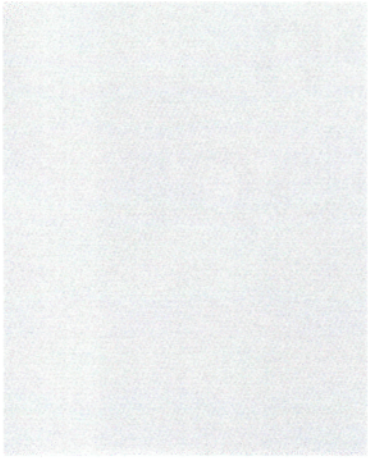
Staat er binnenkort nog iets op het programma?

Met de baby voorlopig niet. Maar vorig jaar profiteerden we er nog eens goed van en maakten we een lange reis door the States.

Wat is je prognose: zal je meer werk hebben aan de baby of aan de paarden?

Pffff ... Ik hoop minder aan de baby!

Emmy Verschueren

Anthony demonstreert de Sliding Stop, één van de spectaculairste en belangrijkste manoeuvres.

